

Advokat
Jens Andersen-Møller
Hans Broges Gade 2
8000 Århus C

MODTAGE
23 JUNI 2010

J. nr. 023088-0620

UDSKRIFT

af

DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 22. juni 2010 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne John Lundum, Stig Glent-Madsen og Peter H. Christensen (kst.)) i ankesag
V.L. B-2610-09

Codan Forsikring A/S
(advokat Christina Neugebauer, København)
mod
TrygVesta Forsikring A/S
(advokat Jens Andersen-Møller, Århus)

Retten i Aalborg har den 3. december 2009 afsagt dom i 1. instans (BS 5-2722/2008).

Påstande

For landsretten har appellanten, Codan Forsikring A/S, som sin principale påstand gentaget sin frifindelsespåstand for byretten. Subsidiært har Codan påstået indstævnte, TrygVesta Forsikring A/S, tilpligtet at bære 2/3 af ansvaret for skaderne som følge af færdselsuheldet.

TrygVesta Forsikring A/S har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Skønsmanden Per Bo Hansen har i forbindelse med hovedforhandlingen for landsretten afspillet en CD-Rom med blandt andet en skitse over uheldstedet.

Forklaringer

Skønsmanden Per Bo Hansen har forklaret, at der er tale om skridspor, da Jessmons bil ikke bremsede. Det betyder, at føreren har mistet herredømmet over bilen. Hun har for-

mentlig forsøgt at rette køretøjet op. Således som Jessmons bil holder, giver det undvigemuligheder for biler, der kører i samme retning, både venstre om og i nødsporet. Det er usikkert, hvornår Nielsen startede opbremsningen. På baggrund af bilernes slutplacering og den forbrugte energi har skønsmanden selv antaget en bremseposition, som er angivet som 9 meter før sammenstødet. Nielsen kørte før sammenstødet med cirka 108 km/t. Jessmons solouheld tog omkring 8 sekunder, således at dette var tidsforløbet fra bilens første berøring med autoværnet, til bilen stod stille. Jessmons bil flyttede sig omkring 100 meter. En bil, der kører med 108 km/t, flytter sig 244 meter på 8 sekunder. Næsten alle biler viser 5 – 10 % for meget på speedometeret. Nielsen var mindst 150 meter bagved Jessmon, da solouheldet skete. På den afstand kan man se en forankørendes positionsbaglys. Uanset om Nielsen brugte kort eller langt lys, kunne han ikke se selve uheldet inden for lyskeglen. Han kunne have nået at standse, hvis han havde langt lys på, hvis hans reaktionstid var optimal. Reaktionstiden er afhængig af, om man på forhånd er opmærksom på, om der kan være en fare. Han kan ikke ud fra de foreliggende fotografier med sikkerhed sige, om der var lys på Jessmons bils ene baglygte. Hvis der var lys på den ene baglygte, så ville der også være lys på de øvrige lygter. Det ligger rimeligt fast, at Nielsen forsøgte at undvige til højre.

Martin [redacted] har supplerende forklaret, at han ikke kan huske, om der var andre køretøjer på vejen. Han vil tro, at han kørte med kort lys, da der formentlig var modkørende bilister. På et tidspunkt så han foran noget blankt sølv, der viste sig at være en bil, og så forsøgte han at bremse og undvige. Han så ikke bilen havarere, eller at den tidligere kørte foran. Der var intet lys på den bil, han kørte ind i – heller ikke havariblink. Det støvregnede, da han stod ud af bilen. Han husker dog ikke, om han anvendte vindduesviskerne. Han var chokeret.

Inger [redacted] har supplerende forklaret, at det støvregnede. Pludselig stod bilen foran dem. Hendes mand forsøgte at undvige og bremse. Den holdende bil var helt mørk, og den stod således uden lys eller reflekser. Heller ikke tidligere havde de bemærket den forankørende bil.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Dommerne John Lundum og Peter H. Christensen udtaler:

Det er uafklaret, hvad der forårsagede Jessmons eneulykke. Det er imidlertid ubestridt, at Jessmon i forbindelse med, at hun forlod bilen, ikke aktiverede dennes havariblink, ligesom det ikke er godtgjort, at bilen i øvrigt blev efterladt med lys på. I den forbindelse lægges det til grund, at der forløb en vis tid, fra bilen var bragt til standsning, til den blev ramt af Nielsens bagfrakommende bil.

Dermed har Jessmon tilsidesat sin pligt efter færdselslovens § 47, jf. § 31, stk. 2, til at træffe foranstaltning for at advare andre trafikanter om ulykken.

Det lægges på grundlag af forklaringerne fra Martin [REDACTED] og Inger [REDACTED] til grund, at Martin Grønvald Nielsen kørte med ca. 110 km/t, da han blev opmærksom på den havererede bil.

Efter bevisførelsen, herunder skønsmandens forklaring, lægges det til grund, at Nielsens bil i forhold til den angivne hastighed på 108 km/t og en afstand på mere end 150 m til Jessmons havererede køretøj ved anvendelse af langt lys og under forudsætning af en sædvanlig reaktionstid kunne være bragt til standsning før påkørslen. Efter skønsmandens forklaring og på grundlag af skønserklæringerne kunne Nielsen ved en hastighed på 110 km/t og under anvendelse af det korte lys ikke nå at bremse inden påkørsel af den havererede bil. Det lægges videre til grund, at Nielsen, der ikke kørte med fjernlyset tændt, først påbegyndte nedbremsning ganske kort før påkørslen.

Dermed har Nielsen tilsidesat sin pligt efter færdselslovens § 41, stk. 1, jf. § 33, stk. 2, til at tilpasse hastigheden til sigtforholdene.

Ingen af parterne har således udvist den fornødne agtpågivenhed, jf. færdselslovens § 3, stk. 1, og det er herefter uklart, hvad der var hovedårsagen til påkørslen. Det forhold, at ulykken fandt sted under kørsel på motorvejen, kan ikke ændre herpå.

Under disse omstændigheder tiltrædes det, at der er sket en ligedeling af ansvaret, og vi stemmer derfor for at stadfæste dommen med den nedenfor anførte ændring af dommens bestemmelse om sagsomkostninger.

Dommer Stig Glent-Madsen udtaler:

Jeg tiltræder, at Jessmon tilsidesatte sin pligt til at advare andre om ulykken, og jeg kan tiltræde flertallets begrundelse herfor.

Nielsen havde en vis reaktionstid, inden bremsen blev aktiveret. Reaktionstiden må i en situation som den foreliggende ventes at være længere, når der er tale om kørsel på motorvej, da der ikke her på forhånd er en forventning om, at der kan være et mørklagt havareret køretøj eller tilsvarende overraskelsesmomenter. Under hensyn hertil og til den samlede standselængde som anført i skønsrapporten, er det herefter ikke grundlag for at antage, at Nielsen, der kørte med omkring 108 km/t, udviste en sådan uagtsomhed, at der er grundlag for at pålægge denne nogen del af ansvaret for påkørslen af Jessmons bil.

Jeg stemmer herefter for at tage Codans principale påstand til følge.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Codan Forsikring A/S skal betale sagsomkostninger for byretten til TrygVesta Forsikring A/S med 4.950 kr., der dækker halvdelen af retsafgiften. TrygVesta Forsikring A/S skal betale sagsomkostninger for byretten til Codan Forsikring A/S med 19.437,50 kr., der dækker halvdelen af udgifterne til syn og skøn. I øvrigt skal ingen af parterne betale sagsomkostninger for byretten til den anden part. TrygVesta Forsikring A/S skal herefter betale 14.487,50 kr. til Codan Forsikring A/S i sagsomkostninger for byretten. Codan Forsikring A/S skal betale sagsomkostninger for landsretten til TrygVesta Forsikring A/S med i alt 50.000 kr. Beløbet omfatter udgifter inkl. moms til advokatbistand. Landsretten har lagt vægt på sagens økonomiske værdi, omfanget af sagen og resultatet.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

TrygVesta Forsikring A/S skal betale sagsomkostninger for byretten til Codan Forsikring A/S med 14.487,50 kr. Codan Forsikring A/S skal betale sagsomkostninger for landsretten til TrygVesta Forsikring A/S med 50.000 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

John Lundum

Stig Glent-Madsen

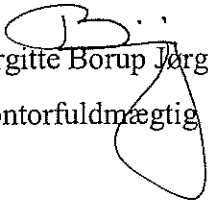
Peter H. Christensen
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 22. juni 2010.

Birgitte Borup Jørgensen
Kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 3. december 2009 i sag nr. BS 5-2722/2008:

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup
mod
Codan Forsikring A/S
Gammel Kongevej 60
1790 København V

Denne sag drejer sig om ansvarsfordelingen efter et færdselsuheld på motorvejen ved Støvring den 3. april 2004. Sagsøgers forsikringstager forulykker med sin bil, der, efter kollision med autoværnet ender med at holde (mørkelagt) på tværs af vejbanen, hvorefter sagsøgers forsikringstager påkører den forulykkede bil. En passager i sagsøgers forsikringstagers bil kommer alvorligt til skade.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejeloovens § 218 a, stk. 2.

Sagsøger har påstået, at sagsøgte tilpligtes at anerkende at skulle bære ansvaret for følgerne af færdselsuheldet den 3. april 2004 på motorvejen ved Støvring ved 276,3 km-stenen.

Sagsøgte har principalt påstået frifindelse, subsidært at ansvaret for følgerne af færdselsuheldet den 3. april 2004 fordeles mellem parterne efter Rettens skøn.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende,

- at personskaden, som påføres Kätthe [REDACTED] (part 1b), er påført ved påkørslen,
- at Codan Forsikring A/S efter færdselslovens regler har pådraget sig ansvaret for de skader, påkørslen af den havarerede i bil forårsagede,
- at fjernlys skal anvendes, når førerens synsvidde under hensyn til køretøjets hastighed ellers er utilstrækkeligt til sikker kørsel i henhold til færdselslovens § 33, stk. 2,

- at Martin [REDACTED] (part 2) alene kan have anvendt nærlys, da han ved anvendelse af fjernlys ville have opdaget den havarede bil tids nok til at undvige denne,
- at et køretøjs hastighed aldrig må blive større, end at føreren bevarer fuldt herredømme over køretøjet i henhold til færdselslovens § 41, således at det er muligt at standse på den strækning af kørebanen foran køretøjet, som føreren har udsyn over,
- at Martin [REDACTED] (part 2) kørte med en hastighed på mindst 110 km/t og derfor ikke kunne nå at standse inden påkørslen af den havarede bil,
- at der ved nedblænding fra fjernlys til nærlys skal der ske nedsættelse af hastigheden før nedblændingen og at hastigheden skal tilpasses de nye sigtforhold,
- at Martin [REDACTED] (part 2) ikke har foretaget en sådan hastighedstilpasning,
- at Martin [REDACTED] (part 2) havde rimelig mulighed for at undgå påkørslen,
- at [REDACTED] Jessmon (part 1) ikke havde mulighed for at træffe foranstaltninger til imødegåelse af den opståede påkørselsrisiko, da påkørslen skete umiddelbart efter havariet,
- at Martin [REDACTED] (part 2) som fører af det bageste køretøj bærer ansvaret for skaden med tilknytning til det foranværende køretøj ført af [REDACTED] Jessmon (part 1).

Sagsøgte har gjort gældende,

- at sagsøgtes forsikringstager Martin [REDACTED] kørte både lovligt og forsvarligt da påkørslen af det af sagsøger forsikrede køretøj skete,
- at Martin [REDACTED] ikke kunne undgå at ramme det af sagsøger forsikrede køretøj,
- at dette bekræftes af skønsmandens rapport,
- at det påhviler sagsøger at bevise, at dette ikke er tilfældet, og
- at sagsøger ikke har ført et sådan bevis.

Endvidere gøres det gældende,

at det ligeledes påhviler sagsøgte at bevise, at den som følge af uheldet påførte personskade kan henføres til Martin [REDACTED]s påkørsel af den allerede havarerede bil, og

at heller ikke denne bevisbyrde er løftet.

Yderligere skal det anføres,

at der påhviler begge parter et objektivt ansvar i henhold til færdselslovens regler herom,

at ansvaret følgelig skal fordeles mellem parterne i overensstemmelse med erstatningsansvarslovens § 25, stk. 1,

at det heraf følger, at ansvaret skal fordeles efter hvad der efter omstændighederne må anses for rimeligt,

at der ved denne vurdering særligt skal lægges vægt på den af hver af parternes forsikringstager udviste skyld,

Det gøres hertil gældende,

at sagsøgtes forsikringstager Martin [REDACTED] kørte både lovligt og forsvarligt på det tidspunkt, hvor ulykken indtrådte,

at sagsøgers forsikringstager [REDACTED] Jessmon derimod begik en alvorlig kørselsfejl, ved ikke på forsvarlig vis at advare de øvrige trafikanter, herunder Martin [REDACTED], om den havarerede bils placering midt på den mørklagte motorvej,

at det af sagsøger forsikrede køretøj efter solouheldet var placeret på en sådan måde, at dette medførte betydelig fare for den øvrige trafik,

at [REDACTED] Jessmon derfor som fører af det havarerede køretøj var forpligtet til at advare de øvrige trafikanter herom, jf. færdselsloven § 31, stk. 2, 2. pkt.

at [REDACTED] Jessmon imidlertid hverken opsatte advarselstrekant eller aktiverede havariblinket på det forulykkede køretøj,

at det på baggrund af skønsmandens besvarelse af spørgsmål 8 må anses for særdeles sandsynligt, at blot aktivering af havariblinket ville have medført, at sagsøgtes forsikringstager ville have set det havarerede køretøj i tide til, at den efterfølgende kollision ville have været undgået, og

at kollisionen således alene kan henføres til Hannah Jessmons forhold.

Endelig skal det anføres,

- at skønsmanden i sin rapport under pkt. 7.1 uopfordret anfører, at han formoder, at den indledende soloulykke skyldes en punktering af venstre fordæk,
- at sagsøger selv må bære risikoen for en sådan hændelse,
- at Martin [REDACTED]s efterfølgende påkørsel under alle omstændigheder aldrig ville have fundet sted, såfremt det af sagsøger forsikrede køretøj ikke forudgående var forulykket, hvorfor det konkluderende gøres gældende,
- at der ikke er belæg for at pålægge sagsøgte som lovpligtig ansvarsforsikrer for dets forsikringstager at afholde hverken hele eller dele af udgiften til erstatning som følge af uheldet den 3. april 2004.

Under sagen har følgende afgivet forklaring:

[REDACTED] Jessmon, Sif [REDACTED], Martin [REDACTED] og Inger [REDACTED]

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges til grund, at sagsøgers forsikringstager, [REDACTED] Jessmon, muligvis efter en punktering, mistede herredømmet over sin bil, kolliderede med autoværnet, og bilen endte med at holde stille tværs på motorvejen. Det lægges videre til grund, at sagsøgte forsikringstager meget kort tid herefter påkørte denne bil, og at den havarerende bils katastrofeblink ikke var aktiveret. Det er usikkert, om lyset iøvrigt fungerede på Jessmons bil, ligesom det er usikkert, om sagsøgte forsikringstager kørte med fjern- eller nærlys på bilen. Bilens mest sandsynlige hastighed i uheldsøjeblikket er beregnet til 108 km/t.

Det må endelig lægges til grund, at i hvert tilfælde 2 af passagerne samt føreren af Jessmons bil nåede ud af bilen, der var 2-dørs, inden den blev påkørt af [REDACTED]. Der har således teoretisk været tidsmæssig mulighed for at aktivere advarselslys.

Det fremgår af færdselslovens § 31, st. 2, bl.a. at føreren af et forulykket køretøj, skal træffe foranstaltninger til at advare andre. Af færdselslovens § 41, stk. 1 fremgår, at hastigheden til enhver tid skal tilpasses forholdene, der skal kunne standses foran enhver påregnelig hindring på den del af vejen, den kørende har udsyn over, og ved nedblænding fra fjern- til nærlys skal

hastigheden tilpasses de ændrede sigtbarhedsforhold.

Da sagsøgers forsikringstager ikke havde forsøgt at foranstalte advarsel om uheldet, og da det er uklart, om sagsøgtes forsikringstager kørte med nærlys - og dermed med for høj hastighed i forhold til reaktions- og standsningstid, bør ansvaret for følgerne af færdselsuheldet den 3. april 2004 fordeles mellem parterne med halvdelen til hver.

For så vidt angår sagsomkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet retten har lagt vægt på de nedlagte påstande og dommens resultat.

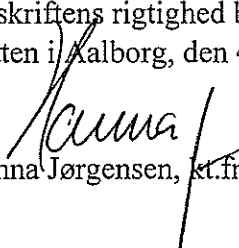
Thi kendes for ret:

Ansvaret for følgerne af færdselsuheldet den 3. april 2004 fordeles mellem TrygVesta Forsikring A/S og Codan Forsikring A/S med halvdelen til hver.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part.

Helle Dietz
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Ålborg, den 4. december 2009.

Hanna Jørgensen, kt.fm. tlf. 96307168